

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ସତାଇଣ

ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗୁପ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ

Jeff Pippenger

2023-12-22

ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ "ଶେଷ ସମୟ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେବେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକମାନଙ୍କୁ 1798 ମସିହାରେ ଅନାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ ଆସି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଏ । ପରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ କରାଯାଏ, ଏହିପରି ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଜନମାନଙ୍କ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, କାରଣ ନାମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱର୍ଗୀ ଭାବରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଥିଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସହ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅନୁଭବର ଆଧାରରେ ସେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ "କୌଣସି ଗୁପ୍ତ କଥା" ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ୱପ୍ନର ଗୁପ୍ତ କଥା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରିଥିଲା ।

ହେ ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର, ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ, କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ପବିତ୍ର ଦେବମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ଏବଂ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ତୋତେ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଏ ନାହିଁ, ତେଣୁ ମୁଁ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନଦର୍ଶନ ଦେଖିଛି, ସେଥିରୁ ଦର୍ଶନମାନ ଓ ତାହାର ଅର୍ଥ ମୋତେ କହ । ମୋର ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମୋର ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନ ଏହିପରି ଥିଲା; ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ପୃଥିବୀର ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଉଚ୍ଚତା ବହୁତ ବଡ଼ ଥିଲା । ସେହି ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ିଲା ଏବଂ ବଳବତୀ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ଉଚ୍ଚତା ଆକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା; ତାହାର ପତ୍ରମାନ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଫଳ ବହୁତ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଥିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜନ ଥିଲା; କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନେ ତାହାର ତଳେ ଛାୟା ପାଉଥିଲେ, ଏବଂ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାର ଶାଖାମାନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ତାହାରୁ ଆହାର ପାଉଥିଲେ । ମୁଁ ମୋର ଶୟ୍ୟା ଉପରେ ମୋର ମସ୍ତକର ଦର୍ଶନମାନରେ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ଏବଂ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରିତ ହେଲେ; ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଏହିପରି—ବୃକ୍ଷଟିକୁ କାଟି ପକାଅ, ତାହାର ଶାଖାମାନ କାଟି ଦିଅ, ତାହାର ପତ୍ରମାନ ଝାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳ ଛିଣ୍ଡିକାଟି କରି ଦିଅ; ପଶୁମାନେ ତାହାର ତଳରୁ ପଳାଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ଏବଂ ପକ୍ଷୀମାନେ ତାହାର ଶାଖାମାନରୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତୁ; ତଥାପି ତାହାର ମୂଳରୁ ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ, କ୍ଷେତ୍ରର କୋମଳ ଘାସ ମଧ୍ୟରେ ଲୋହା ଓ ପିତଳର ବନ୍ଧନ ସହିତ; ଏବଂ ତାହା ଆକାଶର ଶିଶିରରେ ଭିଜୁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଘାସରେ ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ତାହାର ଅଂଶ ହେଉ; ତାହାର ହୃଦୟ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ, ଏବଂ ତାକୁ ପଶୁର ହୃଦୟ ଦିଆଯାଉ; ଏବଂ ସାତ କାଳ ତାହାର ଉପରେ ବିଠୁ । ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କର ଆଦେଶଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୀତ, ଏବଂ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କର ବଚନଦ୍ୱାରା ଏହି ଦାବି ପ୍ରକାଶିତ; ଯେପରି ଜୀବିତମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚଜନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଏହା ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ମୁଁ, ରାଜା ନବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର, ଦେଖିଲି । ଏବେ ତୁ, ହେ ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର, ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କର, କାରଣ ମୋର ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ମୋତେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଜଣାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁ ସକ୍ଷମ, କାରଣ ପବିତ୍ର ଦେବମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୋର ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତମକି ନିର୍ବାକ ହୋଇ ରହିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କଲା । ରାଜା କହିଲେ, ହେ ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର, ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ପା ତାହାର ଅର୍ଥ ତୋତେ ବ୍ୟାକୁଳ ନ କରୁ । ବେଲ୍‌ଶେଜ୍ଜର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ମୋର ପୁତ୍ର, ଏହି ସ୍ୱପ୍ନ ଆପଣଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉ, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ଆପଣଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉ । ଦାନିଏଲ 4:9-19 ।

ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦାନିଏଲ "ବିଚଳିତ" ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅର୍ଥବ୍ୟାଖ୍ୟା । ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କୁ କିପରି ଅପମାନିତ କରିପାରେ; କିନ୍ତୁ ଯେବେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ତାଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ନେବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଥିବା ବିଚାରର ଏକ ସତ୍ୟବାଣୀ ଦେଲେ ।

ଆସକ୍ତ । ବିଚାରର ଏହି ସତର୍କବାଣୀ 1798 ମସିହାରେ, ଶେଷ ସମୟରେ, ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ଶାଜ୍‌ଜର ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ରହିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତାମାନେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାକୁଳ କଲା । ରାଜା କହିଲେ, ବେଲ୍‌ଶାଜ୍‌ଜର, ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ବା ତାହାର ଅର୍ଥ ତୁମକୁ ବ୍ୟାକୁଳ ନ କରୁ । ବେଲ୍‌ଶାଜ୍‌ଜର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉ, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେଉ । ଦାନିଏଲ 4:19 ।

ଦାନିଏଲ “ଏକ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଚଳିତ” ହେଇ ରହିଲେ । “ଘଣ୍ଟା” ଶବ୍ଦଟି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ପାଞ୍ଚଥର ପ୍ରୟୋଗିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ପୁରାତନ ନିୟମର ଅନ୍ୟ କୋଥାଉ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଏହା ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦାନିଏଲ—ଯିଏ ଜ୍ଞାନବୃତ୍ତିକୁ ବୁଝୁଥିବା “ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ” ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି—ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସଚେତନବାଣୀ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି; ସେହି ସଚେତନବାଣୀ 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ତାରିଖରେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କରେ । ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ କେବଳ ଆସକ୍ତ ବିଚାରର ଘୋଷଣା ନୁହେଁ, ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ ପାପରୁ ବିରତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । “ଘଣ୍ଟା” ପ୍ରବଚନାତ୍ମକ ଭାବରେ ଶେଷକାଳରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1798 ମସିହାରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ; ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଯାହା 723 BCରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଆଶାଯାଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର “ସାତ କାଳ”ର ସମାପ୍ତି ସମୟ ଥିଲା ।

କାରଣ ଏହି ସବୁ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯେପରି ଲିଖିତ ସମସ୍ତ କଥା ପୂରଣ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନମାନରେ ଯେମାନେ ଗର୍ଭବତୀ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାୟ! କାରଣ ଦେଶରେ ମହା ସଙ୍କଟ ହେବ, ଏବଂ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ରହିବ । ଏବଂ ସେମାନେ ତଳଖାରର ଧାରରେ ପଡିତ ହେବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇବେ; ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ସମୟ ପୂରଣ ନ ହୋଇ । ଲୁକ 21:22-24 ।

ଉତ୍ତର ଦିଗର ରାଜା ହେବାରୁ ନେବୁଖଦ୍ନେସ୍ୱରଙ୍କୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ସେହି କାଳଖଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶୁର ହୃଦୟ ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେହି ପ୍ରତିଶୋଧ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଶାଯାଇଥିଲା । ଲୁକ ଯିରୁଶାଲେମର ପଦଦଳନର ସମାପ୍ତିବିନ୍ଦୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାବେଳେ, ସେହି ଏକେଇ କାଳକୁ ବହୁବଚନରେ “ସମୟମାନ” (“ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟମାନ”) ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି ।

ଏବଂ ସେମାନେ ତଳଖାରର ଧାରରେ ପଡିତ ହେବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯିବେ; ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହେବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କର ସମୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇ । ଲୁକ 21:24 ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ, ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାବଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାର ସମୟକୁ କେବଳ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶହ ସାଠି ବର୍ଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ଏହା କେବଳ ପାପାସୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ଅବଧିକୁ ମାତ୍ର ଜୋର ଦେଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ଯେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଅଛି, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାର ପରିମାପ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସେହିଟି ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରୀକୁ ବିଆଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳେ ଦଳିବେ । ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଶୋକବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେଷ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବେ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2, 3 ।

ଦାନିଏଲ ନବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କୁ ଯେ ସତର୍କବାଣୀ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ଆସକ୍ତ । ବିଚାରର ସତର୍କବାଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ସେହି ସତର୍କବାଣୀର ଆଗମନକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ 1798 ମସିହାରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଆସକ୍ତ ତଦନ୍ତ ମୂଳକ ବିଚାର ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ନବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ବକଥୂତ

ବିଚାର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ "hour" ଶବ୍ଦ ର ବ୍ୟବହାର ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା ।

ଏ ସମସ୍ତ କଥା ରାଜା ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ ଆସିଲା । ବାରୋ ମାସର ଶେଷରେ ସେ ବାବିଲର ରାଜ୍ୟର ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ରାଜା କହିଲେ, "ଏହି ମହାନ ବାବିଲ କି ମୁଁ ମୋର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ରାଜଗୃହରୂପେ ନିର୍ମାଣ କରିନାହିଁ କି, ଏବଂ ମୋର ମହିମାର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ?" ଏହି କଥା ରାଜାଙ୍କ ମୁଖରେ ଥିବାବେଳେ, ଆକାଶରୁ ଏକ ସ୍ୱର ପଡ଼ିଲା, କୁହାଯାଇଛି, "ହେ ରାଜା ନେତୃତ୍ୱରେ, ତୁମକୁ କୁହାଯାଉଛି; ରାଜ୍ୟ ତୁମଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଗଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଡ଼ିଦେବେ, ଏବଂ ତୁମର ବାସସ୍ଥାନ କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କ ସହିତ ହେବ; ସେମାନେ ତୁମକୁ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ପରି ଘାସ ଖାଇବାକୁ କରିବେ, ଏବଂ ସାତ କାଳ ତୁମ ଉପରେ ବିତିଯିବ, ଯାଏତଯାଏତ ତୁମେ ଜାଣିବ ଯେ ପରମୋଚ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ତାହା ଦିଅନ୍ତି ।" ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ ସେହି କଥା ପୂରଣ ହେଲା; ଏବଂ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାଡ଼ିଦିଆଗଲେ, ଏବଂ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ପରି ଘାସ ଖାଇଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶରୀର ଆକାଶର ଶିଶିରରେ ଭିଜିଗଲା, ଯାଏତଯାଏତ ତାଙ୍କର କେଶ ଗରୁଡ଼ର ପରର ପରି ବଢ଼ିଗଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନଖ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ନଖର ପରି ହେଲା । ଦାନିଏଲ 4:28-33 ।

ଯେ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଠି ଠିକ୍ ସେହି "ଘଣ୍ଟା"ରେ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ ଅହଙ୍କାରରେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ଭଜ କରିଥିଲେ । ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଠି ସେତେବେଳେ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

୧୮୪୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉପହୁ କରୁଥିଲା; ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ସେମାନେ "ଜ୍ଞାନୀ" ଏବଂ "ଦୁଷ୍ଟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି; ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ "ଜ୍ଞାନୀ" କିମ୍ବା "ମୂର୍ଖ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ହବକକ୍ତୁକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ ସେମାନେ ଆସ୍ତାଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀ ଠାରୁ ଆଯାୟାତ୍ୱବାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବିପରୀତ କରାଯାଇଥିଲେ, ଯେମାନେ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ଆସିଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କରେ ଯେପରି ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ସେହି ଏକେଇ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଦେଖ, ଯାହାର ଆତ୍ମା ଗର୍ବରେ ଉତ୍ତୋଳିତ, ସେତିରେ ସରଳତା ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଧର୍ମିକ ନିଜ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ । ହବକକ୍ତୁକ 2:4 ।

ଡିନୋଟି ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରେଖାରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ବର୍ଗ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ ତାଙ୍କର ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ଆସି ପହଞ୍ଚିବାବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏହି କଥାକୁ ହିଁ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ ବିଚାରର "ଘଣ୍ଟା" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ୧୭୯୮ ହେଉଛି "ସାତ କାଳ"ର "ପ୍ରଥମ" କ୍ରୋଧର ସମାପ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପାପାତନ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭ କରିବା ବନ୍ଦ କଲା, କାରଣ ସେ ଘାତକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲା ।

ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; ସେ ନିଜକୁ ଭଜ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ଉପରେ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବେ; ସେ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କଥା କହିବେ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇବେ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ । ଦାନିଏଲ 11:36.

1844, "ଶେଷ" କ୍ରୋଧର ଶେଷ ଥିଲା:

ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ଶେଷକାଳରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣାଇବି; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଶେଷ ହେବ । ଦାନିଏଲ 8:19 ।

ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଚାରିରେ "ଘଣ୍ଟା" ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ ବ୍ୟବହାର 1798 କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯାହା ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ସାତ କାଳ"ର କ୍ରୋଧର "ପ୍ରଥମ"ର ଶେଷ ଥିଲା; ଶେଷ ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ଆଗମନ; ଏବଂ "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ" ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପରେ "ସାତ କାଳ"ର ଶେଷ ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଘଣ୍ଟା” ଶବ୍ଦର ବୃତୀୟ ପ୍ରୟୋଗ 1844 କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯାହା “ସାତ ସମୟ” ଧରି ଯିହୁଦୀର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା “ଶେଷ” କ୍ରୋଧୋଦ୍‌ଘାତର ଶେଷ ଥିଲା। ଏହା ଡକ୍ଟରମୂଳକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଆଗମନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ନବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନ୍ୟାୟବିଚାର ମଧ୍ୟ।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ ୧୮୪୦ରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିବାନକୁ ଚିହ୍ନିତଥାଏ। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷକାଳର ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଉପରେ ଆରୋପିତ କରିବାକୁ ହେବ। ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଏବଂ ଆସନ୍ତ ବିଚାର ବିଷୟରେ ତାହାର ସତର୍କବାଣୀକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ, ଏବଂ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୧୮୪୪କୁ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବେ ସେମାନେ କେବଳ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଆରମ୍ଭକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଇତିହାସକୁ, ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଅନ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବୋଧନ କରେ। ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ବେଲ୍‌ଶାସରଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୋଇ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଓ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିବା ବେଳର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେତେବେଳେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଉଲ୍ଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ; ଏହା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିହିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ବେଲ୍‌ଶାସର ରାଜାଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ପ୍ରଥମେ ଯାହା ମୋତେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ମୋତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ପ୍ରକାଶ ହେଲା। ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏଲାମ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ଶୁଶାନ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଅଛି ବୋଲି ହେଲା; ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ ଉଲ୍ଲାଇ ନଦୀ ପାଖରେ ଥିଲି। ଦାନିଏଲ 8:1, 2.

ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଭାବେ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେଲା ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେତେବେଳେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ହିଲ୍‌କେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକାକୃତ, ଯାହା ଦଶମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିହିତ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀର, ଅର୍ଥାତ୍ ହିଲ୍‌କେଲର, କୂଳରେ ଥିଲି। ଦାନିଏଲ 10:4।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଓ ବେଲ୍‌ଶାସରଙ୍କ ବଂଶରେଖା ବିଷୟରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

“ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧିକ ନିକଟ ଓ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ବିଶେଷକରି ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ଧ୍ୟାନକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ। ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ଓ ପାପତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ବିଷୟରେ ଆମେ ସମ୍ଭବତଃ କମ କହିପାରୁ; କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନେ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେହିଥିରେ ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏପରିଭାବେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିଛନ୍ତି—ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ—ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉ ଯେ ମାନବୀୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲଗା ରହିବେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିତ ରହିବେ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ଇଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବେ।”

“ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ କି ପଢ଼ା ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତି ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥର ଶକ୍ତି ଆଣି ରାଜନୀତିଜ୍ଞ ମାନଙ୍କୁ ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି, ଏବଂ ଦେଖି କିପରି ଇଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ଅଭିମାନକୁ ନିମାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ମାନବୀୟ ଗୌରବକୁ ଧୂଳିରେ ମିଶାଇଦେଲେ। କେବଳ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାନ ବୋଲି ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି। ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାକ୍ରମର ଦର୍ଶନରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରବଳ

ଶାସକଙ୍କୁ ପତିତ କରୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ସ୍ଥଳୀପନ କରୁଥିବାରେ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ସେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସର୍ବଭୌମ ସମ୍ରାଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ନିଜର ଅନନ୍ତ କାଳୀନ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥଳୀପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ—ପ୍ରାଚୀନ ଦିନମାନଙ୍କର, ସଜୀବ ଇଶ୍ଵର, ସମସ୍ତ ଜୀବନର ଉତ୍ସ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଶାସକ, ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରକାଶକ। ପଢ଼ ଏବଂ ବୁଝ, ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ନିରର୍ଥକତା ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ଲାଭ କରିବାବେଳେ ସେ କେତେ ଦରିଦ୍ର, କେତେ ଦୁର୍ବଳ, କେତେ ଅସ୍ଥୁ ଯି, କେତେ ଭୁଲ୍ ପ୍ରବଣ, କେତେ ଦୋଷୀ ଅଟେ।”

“ଯିଶାୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମର ଧ୍ୟାନ ବିଷୟ ଭାବେ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ—ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ—ପାଖକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ। ‘କାରଣ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛି, ଆମ ପାଇଁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଆଯାଇଅଛି; ଓ ଶାସନଭାର ତାହାଙ୍କ କନ୍ଧ ଉପରେ ରହିବ; ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ନାମ ଅଭୁତ, ମଙ୍ଗଳା, ପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ଵର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିର ଅଧିପତି ବୋଲି କୁହାଯିବ’ [Isaiah 9:6].”

“ଦାନିଏଲ୍ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷକରି ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲାସ ଓ ହିଲ୍‌କେଲ୍—ଶିନାରର ସେହି ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ—ତଟରେ ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଯେସବୁ ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ କହାଯାଇଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତେ ଶୀଘ୍ର ଘଟିଯିବ ।”

“ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଶୀମାନେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କର । ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନେ ବନ୍ଦୀତ୍ଵରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଧ୍ଵଂସ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରୀୟ ସେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ବଳିଦାନ-ପ୍ରଥାର ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲା । ସେମାନେ ବାହ୍ୟ ଆଚାରରୁପମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପ୍ରଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ଉପାସନାର ଆତ୍ମାକୁ ସେମାନେ ହାରାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସେବାମାନେ ଜାତିହୀନମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକତା ଓ ଆଚରଣଦ୍ଵାରା ଦୂଷିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା, ଏବଂ ବଳିଦାନୀୟ ବିଧିମାନଙ୍କ ପାଳନରେ ସେମାନେ ଛାୟାର ପରେ ଥିବା ସାରତତ୍ତ୍ଵକୁ ଦେଖୁନଥିଲେ । ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ—ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ନିବେଦନକୁ—ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ଵକୁ ନେଇଆସିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ସେବାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଯେପରି ବାହ୍ୟ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାର ହୋଇନପଡ଼େ । ସେମାନଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଆଚରଣମାନଙ୍କୁ ଜାତିହୀନତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଆଚାରମୂଳକ ସେବା ବନ୍ଦ ହେଲା, ଯେପରି ହୃଦୟର ସେବା ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେଉ । ବାହ୍ୟ ମହିମାକୁ ହଟାଇଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ ।”

Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.